

نازاد نه‌رگۆشی / پیرمام

azadergoshi@yahoo.com

۲۰۰۳/۵/۲۷

انگه شهو بوو، برینه دهرداوییه‌که‌ی ژانیک‌ی وای گرتبوو که‌خۆی له‌په‌نای درخته‌که‌دا مه‌لاس دابوو، هه‌موو گیانی ده‌له‌رزی، برینه‌که‌ خۆنیک‌ی زۆری لیده‌هات، گولله به سهر سمته‌که‌کانی پیکابوو که‌گۆشت و ئیسقانه‌کانی له‌پشته‌وه‌ی دهرپه‌ری بوو به‌جۆری که‌ جیی ده‌ستی مروقیک له‌برینه‌که‌یدا ده‌بووه‌وه، شوینی برینه‌که‌ی وانه‌بوو که‌بتوانی به‌ گریدان ری له‌هاتنی خۆنیک‌ه‌که‌ بگریت، ههر بۆیه‌ش ناچاربوو جامانه‌که‌ی هه‌لقورتنیته‌ ناو برینه‌که‌ی و پال به‌ داره‌که‌وه‌ بنی به‌لکو تا به‌یانی ریونیک‌یا خۆد شوونیک‌ ده‌یژۆرته‌وه‌ و له‌ مردن رزگاری ده‌بی، ده‌یزانی برینه‌که‌ی سه‌خته، به‌لام قهت بیرى له‌ مردن نه‌ده‌کرده‌وه، دلنیا بوو رۆژیک‌ ده‌گه‌رته‌وه‌ ناو مال و مندالی خۆی، پیاو که‌ ده‌که‌ویته‌ ته‌نگانه‌ باشترین شت له‌و کاته‌دا که‌شینییه، مروق‌که‌گه‌شینی بیته‌ ئاسانتر به‌رگه‌ی مردن ده‌گری به‌ئومیدی رزگار بوون له‌مردن خه‌ریکی پیداجوونه‌وه‌ی ژیا‌نی بوو. ده‌نگی لووره‌ی گورگیک‌ بی ده‌نگی شه‌وی شکاند، یه‌که‌م جار بوو خۆی ئه‌وه‌ها تاک و ته‌نیا ده‌دیت، چونکه‌ پێش برینداری ئه‌ویش بۆ خۆی که‌سیک‌ بوو، سه‌ریکی له‌ ناو سه‌ران دا هه‌بوو. به‌لام ئیستا بیکه‌س و ته‌نیا له‌ ژیر رووناکی مانگه‌ شه‌و دا چاره‌پیی ده‌ستی قه‌ده‌ر ده‌کات تا له‌مه‌رگ رزگاری بکات. زۆرسه‌پیر بوو ده‌تگوت چاره‌نووسی بنه‌ماله‌که‌ی وه‌ک یه‌ک له‌قه‌له‌م دراوه، ده‌بوا‌یه‌ ژیا‌نی گشتیان به‌ گولله‌ کو‌تایی بیته. تو بلی ئه‌م شه‌و دوا شه‌وی ژیا‌نی بیته؟ ئایا جاریکی تر چاوی به‌ رۆژ هه‌لانن ده‌که‌ویته‌وه‌؟ ئه‌م پرسیارانه‌ گشتیان بی وه‌لام بوون، ئه‌وه‌ی له‌به‌رچاوی روون بوو میژووی بنه‌ماله‌که‌ی بوو، باپیری شه‌هید کرا، باوکیشی هه‌روا خوشکیشی، نا، نا... هه‌ر چیه‌که‌ بیته گولله‌ کو‌تایی به‌ ژیا‌نی هینا ره‌وا یا ناره‌وا میژوو دیا‌ری ده‌کات و...!! کاتی باوکی شه‌هیدکرا ئه‌و منال بوو، چاک له‌یادی بوو ئه‌و رۆژه‌ له‌یه‌کیک له‌ کۆلانه‌کانی گه‌ره‌که‌یانداندا له‌گه‌ل منداله‌کان خه‌ریکی یاری کردن بوو، که‌هاوسیک‌ه‌ی هاته‌ لای، پیی گوت وه‌ره‌ برۆینه‌ ماله‌وه. که‌ گه‌یشته‌ پێش ده‌رگای ماله‌وه‌ گوئی له‌ ده‌نگی گریان و رۆ رۆ بوو، دایک و خوشکی له‌ سه‌رو سینگی خۆیان ده‌دا، کاتی خوشکی چاوی پیکه‌وت خسته‌ باوه‌شی و گوتی: وه‌ره‌ برا گیان له‌ مه‌ودوا تو پیاوی ماله‌وه‌ی، که‌جه‌نازه‌ی باوکیان به‌ره‌و گۆرستان ده‌برد دایکی له‌ سه‌ری خۆی ده‌دا و به‌ پی خواسی به‌ دوا‌ی داربه‌سته‌که‌دا رای ده‌کرد، ئه‌ویش له‌ خوشکی پرسى: ئه‌وه‌ کییه‌ خه‌لک له‌سه‌ر ده‌ست به‌رزیان کردوته‌وه‌؟ خوشکه‌که‌ی ده‌لی: باوکه‌مانه‌ براگیان ده‌چینه‌ سه‌فه‌ر. ئه‌ی بۆ چی دایه‌ ده‌گری؟ هه‌ر کاتی باوکم ده‌چوو سه‌فه‌ر یه‌که‌م جار منی ماچ ده‌کرد ئه‌ی بۆ ئه‌م جاره‌ ماچی نه‌کردم؟ خوشکی خۆی پیرانه‌گیرا هه‌روا که‌ ده‌گریا ده‌ستی کرد به‌ماچ کردنی براکه‌ی و گوتی: من له‌جیا‌تی بابه‌ ماچت ده‌که‌م. هه‌موو رۆژ له‌ خوشکی ده‌پرسی: بابه‌ که‌ی ده‌گه‌رته‌وه‌؟ تاکو دوا‌ی چهند سال رۆژیکیان له‌گه‌ل خوشکی چوو ه‌ گۆرستان ناوی باوکی له‌سه‌ر کیلیک‌ بینی ئه‌و جا زانی سه‌فه‌ره‌که‌ی باوکی چهند دوورو دریزه‌ بۆیه‌ چی تر پیوستی نه‌ده‌کرد چاره‌روان بیته.

له‌مه‌و دوا ئیدی دایک و خوشکی زۆربه‌ی جار باسیان له‌دلی‌ری و نازایه‌تی باوکی بۆ ده‌کرد، ته‌نیا شتیکی که‌سه‌باره‌ت به‌و فی‌ر ببوو ئه‌وه‌ بوو که‌قاره‌مان بوو. کاتی بوو به‌ پیاویکی هه‌لکه‌وتوو رۆژیک‌ دایکی بانگی کردو تهنیک‌ی دایه‌ ده‌ستی و گوتی: ها کورم ئه‌مه‌ ته‌نیا شتیکی که‌ له‌باوکه‌ته‌وه‌ جیماوه، ئومید ده‌که‌م شوینی ئه‌و بگریه‌وه. ده‌سته‌کانی دایکی ماچ کرد، خوشکی به‌ نیگه‌رانی ته‌ماشای برا و دایکی ده‌کرد دیا‌ر بوو چه‌زی لی نه‌بوو براکه‌ی تهنیک‌ هه‌لگری. هه‌میشه‌ به‌دایکی ده‌گوت: دایه‌گیان برام تاقانه‌یه‌ بۆ ده‌بی تهنیک‌ هه‌لگری مه‌گه‌ر خه‌لافه‌ته‌که‌ ده‌بی پشته‌ و پشت بیته. خوا نه‌خواسته‌ ئه‌گه‌ر رۆژیک‌ تووشی به‌لایه‌ک هات چ قوریک‌ ده‌که‌ینه‌ سه‌رمان؟! قوربه‌سه‌ر ده‌بین ئیتر که‌سمان نامینی، براکه‌م هه‌موو که‌سی ئیمه‌یه. پاش ئه‌و رۆژه‌ که‌مه‌تر ده‌هاته‌ ماله‌وه‌، بوو به‌پیشمه‌رگه‌ هه‌ندیکی جار سی چوار مانگی پی ده‌چوو ئه‌وجا سه‌ریکی له‌ماله‌وه‌ ده‌دا ئه‌ویش هه‌میشه‌ به‌ په‌له‌ ده‌گه‌رایه‌وه. خوشک و دایکی ته‌نیا به‌هیوا‌ی ئه‌و زیندو بوون، جاریکیان که‌به‌سه‌ردان گه‌رابوو ماله‌وه‌، بینی ده‌رگای حه‌وشه‌که‌ی

ماله‌وه‌یان کراوه‌یه، ویستی له‌پریکا بڕوانه ژووره‌وه به‌بی ئه‌وه‌ی دایک و خوشکی ئاگیان لی بیته. پیشان کاتی وه‌ژوور ده‌که‌وت هاواری ده‌کرد چۆنی دایه‌گیان، دایکی به‌بینینی شاگه‌شکه‌ ده‌بوو له‌خوشییا فرمیسکه‌کانی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه، به‌لام ئهم جاره ته‌نانه‌ت بزه‌به‌کیش نه‌هاته‌ سه‌ر لیوی، دایکی خه‌مناک و داماو له‌قوژبنیکی ژووره‌که‌دا رو‌نیشتبوو، ده‌تگوت بیست سال پیرتر بووه، رو‌خساری لاواز و ره‌ش قه‌لیای، ته‌نیا دوو چاوی له‌قوله‌تیانی چاوه‌کانی دا ده‌بریسکه‌نه‌وه‌ چاوه‌کانی مه‌رگیان لی ده‌باری که به‌م شیوه‌یه‌ دایکی بینی هه‌ستی کرد نیگا خه‌مناکه‌کانی دایکی قه‌سه‌سی سینگی که‌لاشتوو‌یانه و ده‌یانه‌وی دلی له‌شوینی خۆی هه‌لکه‌ن، ته‌زوویک به‌سه‌ر له‌شیدا هات واشله‌ژابوو نه‌یده‌زانی چی بکات، چاوه‌ریی دایکی ده‌کرد قسه‌یه‌ک بکات، به‌لام دایکی قسه‌ی پی نه‌ما‌بوو. نه‌یده‌زانی چی بکات، وه‌ک مندالیکی ساوا خۆی خسته‌ باوه‌شی دایکی لیی ده‌پاراوه‌ دایه‌گیان تو‌خوا قسه‌یه‌ک بکه، تو‌ خوا بلی چی رو‌ویداوه؟ بو‌چ ئه‌وه‌نده‌ لاواز بو‌ویت؟ دایکی ته‌نیا ده‌گریا، پرساری خوشکه‌که‌ی لی‌کرد به‌لام گریان ته‌نگی پی هه‌لچنی بوو، سه‌ره‌نجام زانی چی رو‌ویداوه، کارله‌کار‌تر‌از‌وه‌ ئای خوشکه‌!!

خه‌ریک بوو شیته‌ ده‌بوو نه‌یده‌زانی چی بکات بو‌ کۆی بڕوات له‌ ده‌ست ئهم هه‌موو ریسوا‌یه‌ بو‌ کۆی په‌نا ببات چی به‌ ده‌رو دراوسی بلیته، به‌جو‌ری که‌ سپی کردنه‌وه‌ی به‌هایه‌کی گران ده‌وی. هه‌ر کاتی چاوی به‌ دایکی ده‌که‌وت وایده‌زانی پیی ده‌لی: ده‌ی وه‌کو کوری پیاوان ئهم ریسوا‌یه‌ بڕه‌وینه‌وه، سه‌ره‌ئه‌نجام کاتی دایکی هه‌موو شتی بو‌ی روون کرده‌وه‌ بو‌ی ده‌رکه‌وت که‌ خورتی له‌ خوشکه‌که‌ی کراوه، خوشکی ناچار بووه‌ خۆی ته‌سلیم بکات چونکه‌ کابرا سه‌ر ناس و ده‌ست رو‌یشتبوو بوو. خۆشی ده‌سه‌لاتی کابرای نه‌بوو، هه‌ر هه‌چ نه‌بی به‌ لای خۆیه‌وه‌ وای داده‌نا که‌ ده‌سه‌لاتی نییه‌ بو‌یه‌ ته‌نیا ریگا کوشتنی خوشکه‌که‌یه‌تی، دوا‌ی کوشتنی خوشکی دایکیشی له‌ داخی که‌که‌ی مرد.

ئیس‌تا خۆی بوو له‌ گه‌ل خیزانه‌که‌ی و کچ و کوره‌که‌ی. ناخۆشترین ساتی ژبانی ئه‌و کاته‌ بوو که‌ خوشکی پیلاوه‌کانی ماچ ده‌کرد بو‌ ئه‌وه‌ی وازی لی‌بینی و نه‌یکو‌ژی با ئه‌ویش وه‌کو سه‌دان که‌سی سه‌ر زه‌وی دریزه‌ به‌دۆزه‌خی خۆی بدات، منداله‌که‌ چ تاوانیکی هه‌یه‌ که‌ سه‌ر ئه‌نجامی ده‌ستدریژیکه‌؟ خوشکه‌که‌ی ده‌یگوت: ئه‌گه‌ر به‌ته‌وی سه‌ر به‌رزی بو‌ بنه‌ماله‌که‌ت بگه‌ریته‌وه‌ یه‌که‌م جار ده‌بی ئه‌و که‌سه‌ بکو‌ژی که‌ تووشی ئهم چاره‌ نووسه‌ ره‌شه‌ی کردم، کی ده‌لی من یه‌که‌م و دوا‌ین قوربانی ده‌بم؟ به‌لام برا‌که‌ی گو‌یی له‌ قسه‌کانی نه‌بوو ته‌نیا شتیکی ده‌زانی ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو که‌ ده‌بی خوشکه‌که‌ی بکو‌ژریرت تاوانباره‌ یا بی تاوان گرتگ نییه‌، چونکه‌ ده‌یزانی هه‌یستان حسابی تاوانبار و بی تاوان لی‌ک جیا نه‌کراونه‌ته‌وه‌، له‌ولاته‌که‌ی بی که‌سان و بی ده‌سه‌لاتان تاوانبارترین که‌سن!! کاتی یه‌که‌م گولله‌ی له‌سنگی خوشکه‌که‌یدا به‌تال کرد هه‌ستی کرد له‌ده‌رونه‌وه‌ رو‌خواوه، چاوه‌کانی ره‌شکه‌و پی‌شکه‌یان ده‌کرد، ژانیکی سه‌خت بڕه‌ری پشته‌ی داگرت به‌جو‌ری که‌له‌ژانا ناله‌یه‌کی جه‌رگه‌ بری کردوگوتی دایه‌ گیان. چاوه‌کانی داخست، یه‌که‌م جار‌بوو هه‌ستی به‌ تاوانباری خۆی ده‌کرد، ئیس‌تا ده‌یزانی که‌ خوشکی پاکترین بوونه‌وه‌ری گو‌ی زه‌وییه‌ که‌مرو‌ژ تاوان به‌تاوانیکی ترده‌س‌رپه‌ته‌وه‌ ناره‌وا‌یه‌کی دیکه‌ ده‌خاته‌ سه‌رزه‌وی. گو‌لیک به‌ناره‌وا هه‌لو‌ه‌را، داخه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ده‌سته‌که‌ هه‌روا به‌رده‌وام خه‌ریکی هه‌لو‌ه‌راندنی گوله‌کان بوو. بو‌ یه‌که‌م جار له‌ خۆی پرسی به‌ راستی کی بکو‌ژی خوشکه‌که‌یه‌تی؟؟ نا، نا ناکی من بم، خوشکم سزاواری مه‌رگ بوو، نه‌ده‌کرا له‌مه‌ زیاتر دریزه‌ به‌ ژبانی خۆی بدات ئه‌ی حسابی شه‌ره‌ف و ناموسی بنه‌ماله‌که‌مان چۆن ده‌مان توانی لای ده‌رو دراوسی سه‌ره‌رزکه‌ینه‌وه‌. له‌وپه‌ری ناو‌می‌دی یه‌که‌ دو جار سه‌ری خۆی له‌ دره‌خته‌که‌دا و هاواری کرد، نا، نا من که‌سم نه‌کوشتوو، من که‌سم نه‌کوشتوو. ده‌نگیک هاته‌ گو‌ی که‌ پیی ده‌گوت: به‌ته‌وی و نه‌ته‌وی تو‌ بکو‌ژی خوشکه‌که‌تی، تو‌ خوشکه‌ بی‌تاوانه‌که‌ی خۆت به‌کوشتندا به‌لام تاوان هه‌روا به‌رده‌وامه‌، هی وه‌کو تو‌ بوون به‌په‌رژین، بوون به‌چه‌په‌ر و له‌ژیر سیبه‌ری ئیوه‌دا خه‌ریکی هه‌لو‌ه‌راندنی گوله‌کان.

کاتی چاوه‌کانی کرده‌وه‌ بینی خوشکی چهند هه‌نگاو‌یک له‌ولاتر وه‌ستاوه، رو‌خساری له‌ ژیر رووناکی مانگه‌ شه‌ودا وه‌ک په‌ری وابوو، ئه‌وه‌نده‌ جوان بووکه‌مرو‌ژ له‌ته‌ماش‌ا کردنی تیر نه‌ده‌بوو، به‌رامبه‌ر به‌و هه‌موو جوانیه‌ی قسه‌ی پی نه‌بوو. به‌لای خۆیه‌وه‌ گوتی خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی له‌کۆی هه‌ناوه‌ ئاباده‌کری مرو‌ژ تاوانبار بیته‌ وئه‌وه‌نده‌ جوانیش بیته‌؟

نا، نا دووره‌ له‌ئه‌قل هه‌ر شو‌ینیک که‌ جوانی لی بی دووره‌ له‌ تاوان. خوشکه‌که‌ی که‌می‌ک لیی نزیک بووه‌وه‌ به‌ جو‌ری که‌ به‌ژن و بالای به‌ جوانی له‌ ژیر رووناکی مانگه‌شه‌ودا دیار بوو، سینگی خۆیناوی بوو، ده‌ستی مندالیک له‌ته‌نیشتی راستی ده‌ره‌په‌ری بوو دیمه‌نیکی دلته‌زین بوو، ویستی له‌شو‌ینی خۆی هه‌ستی به‌ره‌و خوشکی بڕوات به‌لام ده‌ردی برینه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ کوشتنده‌ بوو

هه‌ناسه‌ی له‌بهر برابوو ناچار ته‌نیا توانی ته‌ماشای بکات. پێکه‌نینیکی تال سهر لێوی خوشکه‌ه‌ی بوو، ئەو تالییه‌ کوشنده‌یه‌ی که براکه‌ی بۆی نایه‌وه، بۆیه‌ به‌تالییه‌وه‌ گوته‌ی : سه‌ره‌نجام تۆش بوینه‌ قوربانی وه‌کو باوکم. پاشان وون بوو، هه‌رچی بانگی‌کرد که‌س وه‌لامی نه‌داوه‌. سه‌ره‌تا وای زانی شپیت بووه‌ یا خود تووشی خه‌یالآت هاتوو به‌لام ئەوه‌ی بینی خه‌یال نه‌بوو به‌ راستی خوشکی بوو ئەه‌ی بۆ کوی چوو ؟ واتا ئەویش لێی بیزار بووه‌ ؟ ئەو خوشکه‌ی که‌ ناماده‌ بوو له‌ پیناوی دا بمری، روژی سه‌د جار خۆی ده‌کرده‌ قوربانی، هه‌میشه‌ پێی ده‌گوت : کاکه‌ گیان به‌ قوربانت بم کاکه‌ گیان ناگاداری خۆت به‌ . بێجگه‌ له‌تۆکه‌سم نییه‌ نه‌ک بێکه‌سم بکه‌ی. که‌چی له‌کاتی ته‌نگانه‌دا پشتی تیکرد ته‌نیا له‌پیناوی ئەوه‌ی چهند سالییک درێژه به‌ته‌مه‌نی بدات خوشکه‌ه‌ی کرده‌ قوربانی، به‌ راستی بۆ ؟ له‌ پیناوی چی ؟ له‌ پیناوی سهر بلندی بنه‌ماله‌که‌ی ؟ مه‌گه‌ر له‌ ولاته‌که‌ی چ شتیکی پیرۆز ماوه‌ که‌ مروژ له‌ پیناوی خۆی بکات به‌ قوربانی ؟ به‌ دلنه‌وايه‌وه‌ گوته‌ی : ئەو سه‌رده‌م هه‌یشتان زۆر شت ماوو که‌ به‌ه‌ای خۆیان له‌ ده‌ست نه‌دا بوو، به‌لام ئیستا چی ؟ ئیستا هه‌موو ئەو شته‌ به‌هادارانه‌ بێ به‌ها بوونه‌، ئایا سهر ئەنجامی هه‌ر خه‌بات و تیکۆشانییک ئەویه ؟

به‌راستی ئەمه‌ چ جوژه‌ خه‌باتیکه‌؟ که‌ به‌رخه‌کان سهر ده‌برین و گوره‌گه‌کان به‌خپۆده‌که‌ین. ماوه‌یه‌ک گشت مه‌ره‌کانی ده‌وورپشتی شاره‌کانیان کۆ کرده‌وه‌ بردیانه‌ گونده‌کان به‌ ناوه‌ی که‌ پاوانه‌کانی ده‌وورپشتی شاره‌کان له‌رووی گژوگیاوه‌ بێ پیت و به‌ره‌که‌ت بوونه‌ له‌گونده‌کان گژوگیای باستر به‌ده‌ست ده‌که‌ویته‌ له‌ هه‌مووی گرنگ تر گوره‌گه‌کان له‌ گونده‌کان که‌متر بوونه‌ته‌وه‌ ژیانان له‌ مه‌ترسیدا نابیت. قور به‌ سه‌ر مه‌ره‌کان، نه‌یان ده‌زانی بۆ هه‌ر شوینیک برۆن گورگ هه‌ر گورگه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌یه‌ ده‌ستی خۆی ببینی، له‌و کاته‌دا به‌زیی به‌که‌س دانابه‌ن زۆر له‌میژ نه‌بوون چهند مه‌ریکی خزمه‌کانی بوون به‌خۆزاکێ گورگوکان !! له‌و په‌ری نائومییدا ده‌ستی کرد به‌ گریان، ده‌نگی لووره‌ی گورگیک وه‌خۆی هه‌یانه‌ به‌چاوی پر له‌فرمیسک ته‌ماشای ده‌رووبه‌ری کرد، گورگیکی له‌ به‌رابه‌ر خۆی بینی چاوی برییه‌ چاوه‌کانی چاوه‌کانی ئەوه‌نده‌ درنده‌ نه‌بوون که‌ خه‌تک باسیان لێوه‌ ده‌کرد. چاوه‌کانی پر له‌ میهربانی بوون. به‌گومانه‌وه‌ له‌ خۆی پرسى به‌ راستی گورگه‌کان درندن ؟ که‌واته‌ ئەم جوژه‌ نیگایه‌ چ مانایه‌کی هه‌یه‌ ؟ ئەم هه‌موو میهربانییه‌ له‌ کۆی هاتوو ؟ له‌ ناوای زانی برینه‌که‌ی به‌جوژی زیاد بوو که‌ ئەوه‌نده‌ نه‌ماوو له‌ده‌ردا هه‌ناسه‌ی ده‌رچی، برینه‌که‌ی ساریژ بوو، خوینیکی زۆری لێ چوو بوو، به‌رگه‌ی ژانه‌که‌ی نه‌ده‌گرت، بێ هه‌یژ بوو رووی کرده‌ گورگه‌که‌ و گوته‌ی چاوه‌ری چیت؟ وه‌ره‌، وه‌ره‌ بمخۆ مه‌گه‌ر برسیت نییه‌؟ به‌لام گورگه‌که‌ له‌و په‌ری بیده‌نگیدا له‌ژیر رووناکی مانگه‌شه‌ودا به‌رپکه‌وت. ئەوه‌ بوو که‌ قسه‌ی مامۆستاکی وه‌بیر هاته‌وه‌. که‌ده‌یگوت : هه‌یچ گیانه‌وه‌ریک له‌مروژ درنده‌تر نییه‌، درنده‌ترین گیان له‌بهر ئەگه‌ر تیر بوو تیرت کاری به‌ کاری که‌س نییه‌، چونکه‌ تیره‌، به‌لام کاتی مروژ تیره‌ی تازه‌ به‌تازه‌ درنده‌یی به‌ده‌ر ده‌که‌وی. چونکه‌ هه‌میشه‌ ده‌یه‌وی تیر بیت، به‌که‌میش قایل نییه‌، چندی هه‌بیت هه‌یشتان پێی که‌مه‌، هه‌رکه‌س بپیته‌ کۆسپ به‌رامبه‌ر به‌ ئاره‌زووه‌ تیر نه‌بووه‌کانی له‌ ناوی ده‌بات جا هه‌ر که‌سیک پیت گرنگ نییه‌، گرنگ ئەوه‌یه‌ ئەوه‌ی به‌ده‌ستی هه‌یانه‌ نایه‌وی له‌ده‌ستی بدات. دیسان ئەوساته‌ی به‌بیر هاته‌وه‌ که‌ خوشکی له‌ به‌ری ده‌پارایه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی له‌ کوشتی په‌شیمان بپته‌وه‌، که‌خوشکه‌ه‌ی نائومیید بوو زانی براکه‌ی بریاری خۆ داوه‌ گوته‌ی: ده‌ی چاوه‌ری چیت ؟ بۆ نامکوژی، مه‌گه‌ر ناته‌وی ببیت به‌قاره‌مان؟ مه‌گه‌ر ناته‌وی پیت بلین ئافه‌رین کوری باش ؟ ئەمه‌ باسترین ریگا بوو تازه‌ کار له‌کار ترازاه‌ خۆ ناته‌وی گه‌نجایه‌تی خۆت بکه‌یته‌ قوربانی خوشکت ؟ ئەویش چ خوشکیک !! ... ده‌رداوی ترین کات ئەو ساته‌ بوو که‌تفه‌نگه‌که‌ی ناماده‌ ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی کۆتایی به‌ ژبانی دوو به‌سه‌زه‌مان بینی که‌خوشکی داوای لیکرد : براگیان ماده‌م هه‌ر دم کوژی تکات لیده‌که‌م به‌ تفه‌نگی باوکم مه‌مکوژه‌ چونکه‌ تفه‌نگی باوکم بێ تاوان کوژ نییه‌.

چاوه‌کانی ره‌شکه‌ و پێشکه‌یان ده‌کرد په‌رده‌یه‌کی ره‌ش چاوه‌کانی داپۆشی خه‌ریک بوو ده‌رشایه‌وه‌. سه‌ری ده‌سووا، هه‌رگیز ئەوه‌نده‌ ته‌نیا نه‌بووه‌ له‌ناکاو گوته‌ی ئاخ دایه‌گیان له‌ کوی ؟ ده‌بینی خه‌ریکه‌ کوره‌که‌ت تاک و ته‌نیا ده‌مری به‌بی ئەوه‌ی که‌س گوپی لێ بیت، راسته‌ ده‌لین قاره‌مانان ته‌نیا ده‌مرن ؟ له‌ناکاو ده‌نگیک هاته‌ گوپی وگوته‌ی: قاره‌مانان وه‌ک دره‌ختان راوستای ده‌مرن نه‌ک وه‌کو تۆ له‌و په‌ری بیده‌سه‌لاتیدا، کاتی چاوه‌کانی‌کرده‌وه‌، بینی دایکی چهند هه‌نگاوێک دوور له‌و وه‌ستاوه‌، له‌دلی خۆیداگوته‌ی: تۆ بلێی ئەم قسه‌یه‌ راست بیت کاتی مروژ ده‌مری مردوووه‌کان دینه‌ پێشوازی که‌واته‌ دایکی هاتوته‌ پێشوازی. ویستی

کردو دەستی کرد به گریان. دووباره پرسباری دایکی وه بیری هاتهوه، ژن و منداله کانت به تهمای کی بهجی هیشتوووه؟ کی پهرهوه دهیان دهکات؟ به جاریک بیریکی ترسناک بالی بهسه دهروونیدا کیشا، تو بلیی کچهکه دووچاری چاره نووسی خوشکم نه بیی؟ و کوره کهم له پیناوی دریزه پیدان به ژبانی خوئی وه کو من خوشکی خوئی نه کاته قوربانی؟. دووباره دهنگی کونده به بووه که بهرز بووه، به دلکی پر له ئاخ و کهسهروهه گوتی بریا بمتوانییا نامهیه که بو کوره کهم بنووسم، کاتی دهستی برده گیرانی دهفتهر و قهلهمه کهی دههینا ئهوجا زانی شهوه، چون دهتوانی له تاریکی دا نامه بنووسی؟. به نائومییدی سهری بهرز کردهوه تهماشای ئاسمانی کرد، به گریانوهه گوتی خواجه دهکری یه کییک له ئهستیره کانت لیم نزیک کهیتهوه بهکو بتوانم نامهیه که بو کوره کهم بنووسم بو ئهوهی ئه وهلهی من کردم ئه دووبارهی نه کاتهوه. کهچی هه رگیز ئهستیره یه که لپی نزیک نه بووه له تاریکیدا به تهمای ههلاتنی یه کهم تیشکی خوور بوو به لای خو بهوه گوتی له گهل یه کهم گزنگی بهیان نامه که ده نووسم. دووباره کونده به بووه که به دهنگه شومه کهی بی دهنگی شهوی شکاند و پاشان دایه شهقی بال و له دلی تاریکی شهودا وون بوو. له گهل فرینی کونده به بووه که هه ناسهی سوار بوو، دلی خیراتر لپی دهدا په رده یه کی رهش بهر چاوه کانی گرت، ئاسمان یه که پارچه رهش بوو، ئهستیره کانیش کوژانهوه. بهلام هیشتان میشکی له کار نه کهوت بوو، به دلنیا یه وه ده یگوت کورم له وه ئاقل تره هه رگیز ئه وه ههله یه یه من کردم دووباره ی ناکاتهوه، نا، نا، ئه گهر بو دلنیا ییش بیی پویسته نامه که بنووسم، چاوه کانی داخست بهو ئومییدی که له گهل گزنگی بهیان نامه کهی بو بنووسی، خوور ههلات، ژبان به دلهره یه سهر له نوئی دهستی پیکرد.

تیبینی کوردستان نیت:

ئهم نووسینه بیرو بچونی حاره نه که بهت، کوردستان نیت له ناوه رۆ که کهی بهر پرسبار نیه.

کوردستان نیت